

கைவத்யா பிலிம்ஸாரின்

அவளமாலசை

BALAJI

வைவரமாலே

கதைச் சுருக்கம்

ரங்கசாமியும் மோகனும் சென்னைக் கல்லூரி ஒன்றில் படித்து வருகிறார்கள். ஒரு பந்தயத்தின் காரணமாக அதே கல்லூரியில் படித்து வந்த கமலா என்னும் பெண்ணை தனது பிறந்ததினக் கொண்டாட்டத்தில் நடனமாடச் சொல்லி அதற்கு 1000 ரூபாய் பரிசு அளிப்பதாகச் சொல்லுகிறான் ரங்கசாமி. பணத்திற்காக தன் சித்தப்பர் சம்பந்தத்தை சந்திக்க மோகனோடு புறப்படுகின்றான். கமலாவும் தொடர்கிறாள். ரங்கசாமிக்கு கோயமுத்தூரில் ஒரு சொந்த வீடு உண்டு. ஆனால் அவன் முதலில் மோகன் வீட்டில் வந்து இறங்குகிறான். தன்னுடைய வீட்டிலுள்ள தனது தாயாரின் வைரமாலையை எடுத்து வந்தாவது பந்தயத்தை சரிக்கட்டலாம் என்று நினைத்துப் புறப்படுகிறான். வழியில் சாந்தர் என்னும் ஒரு கட்டழகியைக் கண்டு காதல் கொள்ளுகிறான். அவளைப் பற்றிய தகவல் அறியுமுன்னரே அவள் தம்பி மணி அவளை அழைத்துச் சென்றுவிடுகிறான்.

சம்பந்தம் ரங்கசாமியினுடைய வீட்டை சாந்தரவின் தந்தையான பரமசிவத்திற்கு வாடைகைக்கு விட்டிருக்கிறார். இதை யறியாத ரங்கசாமி அங்கு ஒரு பைத்தியத்திடம் சிக்கி அவதிப்பட்டு வெளியேறுகிறான். நேரே தன்சித்தப்பர் விடம் வந்து விஷயமறிகிறான். பணநெருக்கடி காரணமாக ரங்கசாமியை பரமசிவத்தின் மகளை மணக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறார். தான் சந்தித்த பெண்ணும், சம்பந்தம் குறிப்பிடும் பெண்ணும் ஒரே பெண் என்று அறியாத ரங்கசாமி ஒரு குறிப்பிட்டத் தேதியில் தான் பணம் சம்பாதித்துக்கொண்டு வருவதாயும், தவறினால் அவர் விருப்பப்படி மணப்பதாயும் கூறிச்செல்லுகிறான்.

மோகனை ரங்கசாமி என்று சொல்லிக்கொண்டு பெண் பார்த்துவர அனுப்புகிறாள் கமலா. மணி பெண் வேடத்தில் தோன்றி கொட்டமடித்து அவனைப் பைத்தியத்திடம் உதைபட வைக்கிறாள். கமலாவின் தொந்தரவு பொறுக்க முடியாமல் ரங்கசாமி தன் வீட்டிலுள்ள வைரமாலையை எடுத்துவர முயற்சிக்கும்போது மறுபடியும் பைத்தியத்திடம் சிக்குண்டு சாந்தாவால் காப்பாற்றப்படுகிறாள்.

அழகி சாந்தாதான் பரமசிவத்தின் பெண் என்று வாதாடுகிறாள் ரங்கசாமி. தான்பார்த்த பெண் செங்குரங்கு என்று கூறுகிறாள் மோகன். இதன் மர்மத்தையறிய கந்த சாமி என்ற பெயரில் பரமசிவத்திடம் வேலைக்கு அமருகிறாள் ரங்கசாமி. சாந்தா பிரமிக்கிறாள். தன்னுடைய வைரமாலையைத் திருடத்தான் வந்திருக்கிறாளுே என்று நினைக்கிறாள்.

பரமசிவத்தின் அண்ணன் மகள் கஸ்தூரி சாந்தா வோடு வசிக்கிறாள். மோகன் பார்த்த பெண் கஸ்தூரியாக இருக்கலாம் என்று நினைத்த ரங்கசாமி மணியின்மூலம் அவர்களுடைய உறவையறியப் பார்க்கிறாள். அப்போது அங்கு வந்த சாந்தா அவனுடைய போக்கை உணரும் பொறுட்டு வேண்டுமென்றே தான் பரமசிவத்தின் அண்ணன் மகள் என்றும் கஸ்தூரி அவருடைய சொந்தப் பெண் என்றும் கூறுகிறாள்.

ஒருநாள் வைரமலை காணாமல் பேர்கிறது. சாந்தா ரங்கசாமியை சந்தேகித்து அடித்து விரட்டுகிறாள். பிறகு பைத்தியம்தான் அதைக் களவாடியது என்று கண்டு கொண்டு, தான் தவறுக்கு வருந்துவதாகத் தெரிவித்து அவனை மீண்டும் வரும்படி கடிதம் எழுதுகிறாள்.

குறிப்பிட்டத் தேதியில் பணம் வராது போகவே ரங்கசாமிக்கும் சாந்தாவுக்கும் திருமண ஏற்பாடுகளை பரமசிவமும் சம்பந்தமும் நடத்துகின்றனர் அதே சமயத்தில் மீண்டும் வேலைக்கு வந்த ரங்கசாமி, சாந்தாவோடு நெருங்கிப் பழகுவதைக் கண்டு கோபங்கொண்டு அவளை விரட்டியடிக்கிறார் பரமசிவம். அப்போது அங்குவந்த மோகன்தான் ரங்க

சரமி என்று நினைத்த சாந்தா வீட்டைவிட்டு வெளியேறி
ரங்கசாமியுடனும் கமலாவுடனும் பெங்களூருக்கு ஓடிவிடு
கிறாள்.

ரங்கசாமி ஓடிவிட்ட சேதியை மோகன்மூலம் அறிந்த
சம்பந்தம் அவனை எப்படியாவது அழைத்து வரும்படி
மோகனை அனுப்புகிறார். பைத்தியத்தின்மூலம் சாந்தா ஓடி
விட்டதை யறிகிறார் பரமசிவம். பெண்ணும் பிள்ளையும்
இல்லாமலேயே கல்யாணம் நிச்சயமாகிறது.

கந்தசாமி வைரமாலையோடு ஓடிவிட்டான் என்று பரம
சிவம் போலீஸில் பிராது கொடுக்கிறார்.

பல சிக்கலான சந்தர்ப்பங்களுக்கிடையே சம்பந்தம்
மோகனை தத்தெடுத்து ரங்கசாமிக்குப் பதிலாய் அவனை
கல்யாணத்திற்குத் தயார் செய்கிறார். பரமசிவம் கமலாவை
விலக்கு வாங்கி சாந்தாவுக்குப் பதிலாக அவளைத் தயார்
செய்கிறார். ஒருவரை யொருவர் ஏமாற்ற நினைத்த இந்த
கல்யாணம் நடக்கிறதா?

ரங்கசாமி, சாந்தா இவர்கள் கதி என்ன?

இக் கேள்விகளுக்கு வெள்ளித்திரை பதில் அளிக்கும்.

சாந்தா

இயற்றியவர் : கனகசுரபி

பாடியவர் : எம்.எல். வஸந்தகுமாரி

செந்தாமரைக் கண்ணனே—அருள் பொங்கும்
செந்தாமரைக் கண்ணனே—அருள் பொங்கும் உன்
சிரிப்பினிலே மயங்கும் ஜெகமே.....

சிந்தை மகிழும் சிறு குறும்பாலே
ஜீவன் எல்லாம் உனை நாடுமே

(செந்தா)

கன்றுடன் கதைபேசி உறவாடுவாய்
கடைந்திடும் வெண்ணையைக் களவாடுவாய் கண்ணா

புன்னகையால் மாய வலை வீசியே நீ.....

இளம் கண்கள் நெஞ்சினைக் கவர்ந்தோடுவாய் கண்ணா
புன்னகையால் மாயவலை வீசியே—இளம்
கன்னிகள் நெஞ்சினைக் கவர்ந்தோடுவாய்

உள்ளம் கவரும் கள்வன் என்றே
உலகம் சொன்னால் பாய்மராகுமோ

(செந்தா)

கமலா—நடனப் பாட்டு

இயற்றியவர் : கண்ணதாசன்

பாடியவர் : ஜிக்கி

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து படிச்சா
ஆபத்தென்பாங்க—சிலர்
ஆபத்தென்பாங்க—நல்ல

ஆணுக்குப் பெண் துணையில்லேன்
உலகம் ஏதுங்க—இன்ப
உலகம் ஏதுங்க.....

ஆணும் பெண்ணும் !

நாணம் அச்சம் மடம் பயிர்ப்பு
நால்வகை குணமுங்க—இதை

நன்றாய் அறிந்தவர் சேர்ந்து படிச்சா
துன்பம் இல்லீங்க—என்றும்
துன்பம் இல்லீங்க.....

ஆணும் பெண்ணும் !

கலையே மிகும் சிலையே நிகர்

அழகே நிறை மங்கை—நல்ல
கல்விக் கூடம் தன்னில் ஆண்கள்
அருகே வளர்தங்கை
உள்ள மெங்கும் இன்பம் பொங்கும்
இந்த உண்மை கண்டாலே
கள்ளம் இல்லை கல்வி கொள்வார்
இரு கண்கள் கொள்வாரே.....

ஆணும் பெண்ணும் !

பஞ்சம் தீயும் பக்கமிருந்தால்

பத்தி எரியுங்க—ஆனால்
படித்த பெண்கள் பஞ்ச இல்லீங்க
பக்கா இரும்புங்க—கொஞ்சம்
பாத்து பழகுங்க

ஜெகமே பெறும் சுகமே தரும்

அறிவே மிகும் வள்ளல்—கல்வி
செல்வக் கூடம் தன்னில் பெண்கள்
அருகே வளர் அண்ணன்

உள்ளம் மெங்கும் அன்பு பொங்கும்
 இந்த உண்மை கண்டாலே
 உள்ளமில்லை ஆணும் பெண்ணும்
 இரு கண்கள் என்போகே.....

ஆணும் பெண்ணும்!

ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து படிச்சா
 ஆபத்தென்பாங்க—சிலர்
 ஆபத்தென்பாங்க—நல்ல

ஆணுக்குப் பெண் துணையில்லேன்னா
 உலகம் ஏதுங்க—இன்ப
 உலகம் ஏதுங்க

ஆணும் பெண்ணும்.....ஆணும் பெண்ணும்
 ஆணும் பெண்ணும்

சாந்தா

இயற்றியவர் : குயிலன்

பாடியவர் : எம். எல். வஸந்தகுமாரி

உன்னை எண்ணும் போதே
 உள்ளம் உந்தன் மீதே
 தணியாத காதல் கொண்டே இசைபாடுதே
 என்னுடைய யாவையும் கொண்டு சென்றீரே—நான்
 பெண்ணென்று பேசாது அங்கே நின்றேனே (உன்னை)

வாகான ஜோரான மாப்பிள்ளை கண்டேனே
 மாஜுது மீளாது பேரன்பு கொண்டேனே
 காரணம் ஏதென காணேன் நானுமே
 ஏதேதோ ஆசைதானே தோணுதே
 வீணான ஆசையாகப் போமோ..... (என்னுசை.....
 நின்றேனே)

தேனாறு போலவே என் வாழ் நாளில் வந்திரே
 திராத போவல் தான்கொண்டு தந்திரே
 மானென என் மனம் துள்ளி ஆடுதே
 வான்மீது கோட்டை கட்டத் தோணுதே
 வீணான கோட்டையாகப் போமோ.....(என்னுசை
 நின்றேனே) (உன்னை)

சாந்தா—ரங்கசாமி

இயற்றியவர் :
 கனகசுரபி

பாடியவர்கள் : { திருச்சி லோகநாதன்
 எம். எல். வஸந்தகுமாரி

சாந்தா : வஞ்சமிதோ வாஞ்சையிதோ
 வந்தவர் நெஞ்சினில் எண்ணம் ஏதோ (வஞ்ச)

நள்ளிரவில் ஒரு கள்ளனைப்போல்
 மெள்ள நுழைந்ததும் ஏனோ
 நான் அள்ளிக் கொடுத்ததை தள்ளிவிட்டே
 கண்ணில் ஆவலைக் காட்டியதேனோ
 கண்ணில் ஆவலைக் காட்டியதேனோ (வஞ்ச)

ரங்க : வஞ்சமிதோ வாஞ்சையிதோ
மங்கையின் நெஞ்சினில் எண்ணம் ஏதோ (வஞ்ச)

தீங்குயிலாள் ஒரு வேங்கையைப்போல்
சீறி விழுந்ததும் ஏனோ—என்னைத்
தேடி அவள் தந்தை ஓடிவரக் கண்டு
மூடி மறைத்ததும் ஏனோ
என்னை மூடி மறைத்ததும் ஏனோ (வஞ்ச)

விழியில் அன்பும் மொழியில் அனலும்
விசுதல் காதல் நீதியோ

சாந்தா : ஒளிந்தே வந்து நெஞ்சில் புகுந்து
ஒடுதல் ஆண்கள் நீதியோ (வஞ்சமிதோ)

சாந்தா—ரங்கசாமி

இயற்றியவர் :
கண்ணதாசன்

பாடியவர்கள் : { திருச்சி லோகநாதன்
எம். எல். வஸந்தகுமாரி

ரங்க : கூவாமல் கூவும் கோகிலம்—பொன்
கொண்டாடும் காதல் கோமளம்—யாரும்
காணாமல் நாம் பாடும் கீதமே
கலைமேவும் தமிழ் கூறும் நல் வேதமே
(கூவாமல்)

சாந்தா : கண்மீதில் பாவை போல் சேர்ந்து நின்றாலே
காதல் எல்லை பேதமில்லை—அன்புத்
தேனோடும் நீரோடை நாமே—யாரும்

கண்டாலும் நாம் பாடும் கீதமே
எந்நாளும் அழியாது என் ஜீவனே !

ரங்க :

கண்ணாடி போலே
எண்ணங்கள் யாவும்
காணுகின்றேன் அன்பே வார்த்தைகள் ஏனோ

சாந்தா :

வீணையின் நாதம்
மேவு சங்கீதம்
நாள் தோறும் நாம் காணும் ஆனந்த
இசையாகும்

ரங்க :

இந்த வேளை !

சாந்தா :

நமது வாழ்வை !

இருவரும் :

யாரும் கண்டாலும் நாம் பாடும் கீதமே
எந்நாளும் அழியாது என் ஜீவனே !

ரங்க :

இந்நேரம் ஊரில்
என்னென்ன கோலமோ
மணமகளோ இங்கே
மணமகனோ அங்கே வேடிக்கை ஆனதே !

சாந்தா :

மணமகள் இங்கே
மணமகன் அங்கே
நாம் காணும் ஆனந்தம் தாய் தந்தை
அறிவாரோ !

ரங்க : இந்த வேளை !

சாந்தா : நமது வாழ்வை !

இருவரும் : யாரும் கண்டாலும் நாம் பாடும் கீதமே
எந்நாளும் அழியாது என் ஜீவனே !

ரங்க : கூவாமல் கூவும் கோகிலம்—பொன்
கொண்டாடும் காதல் கோமளம்—யாரும்
காணாமல் நாம் பாடும் கீதமே
கலைமேவும் தமிழ் கூறும் நல் வேதமே !

பங்களுர் நடன நாடகம்

இயற்றியவர் : கண்ணதாசன் பாடியவர்கள் : { P. லீலா
A. P. கோமளா
வெங்கடேஷ்

கலாராணி : நடன கலா ராணி
இவள் சகல கலாவாணி—புவி
நளினமெலாம் காட்டும்
இவள் கனகச்சிலை மேனி

(நடன)

மாலைசூடி மணமுடித்தே காதல் இன்பம்
காண்பேன்
மனமகிழும் கலைவளர சேவை செய்து
வாழ்வேன்

(நடன)

பருவமெனும் புதுஉலகில் நடனமிடும்

மங்கை

பழகுதமிழ் இசை பாவ வளைதவழும்

செங்கை

இருவிழிகள் இங்கே இதனழகில் அங்கே

மதிமயங்கி மனிதர் சிலர் மகிழ்வுபெற

வழியுதவும்

நடன கலாராணி இவள் சகல கலாவாணி

இவள் சகல கலாவாணி

தோழி : “ உனக்கு பம்பாயிலிருந்து அழைப்பு !”

“ லண்டன் அழைக்கிறது !”

கலாராணி : இல்லறந்தனிலே ஆனந்தங் காணும்

எண்ணம் மிகுந்ததடி—தோழி

எண்ணம் மிகுந்ததடி

நல்லவராம் அந்த செல்வக் குமாரனின்

உள்ளம் தனையறிந்து

ஓடி—வாடி—போடி

(இல்லறம்)

தோழி : அந்தக் கள்ளனுக்குன்மேல் காதல் உண்டாம்

கல்யாணம் வேண்டாமாம்—ஆனால்

கல்யாணம் வேண்டாமாம்

அதன் காரணம் நியொரு ஆட்டக்காரியாம்

காத்திடமுடியாதாம்—இல்லறம்

காத்திடமுடியாதாம்

(அதன்)

கலாராணி : நடனமங்கை யானபேர்தும் நல்ல இதயம்
இல்லையா ?

மனம் நாடும் குடும்ப வர்ழ்வு காண
கலையெல்லாம் ஒரு தொல்லை யா ?
நாட்டிலே இவர் ஒருவர்தானா வேறு
நல்லோரில்லையா ?

இள நங்கை என்னைத் தாலிசூடி
மணந்தாலென்ன தொல்லை யா ?

தோழி : மனதினாலே மனிதர்களுல்லாம் ஒருவர்
தானடி—இளம்
வனிதை உன்னை மணந்துகொள்வார்
உலகில் ஏதடி
கலையென்றாலே களங்கமென்று கருதும்
நாளடி—உயர்
கர்தலல் நாடும் பொன்னான உன்னை மதிப்பார்
யாரடி
உன்னை மதிப்பார் யாரடி ?

கலைஞன் : கலாராணி நீயே ! கலங்காதே வீணே !
கலையரசி நெஞ்சை கலைஞனே அறிவான்
வருந்துவதேதன் கன்னியே ?—நான்
மணம் புரிவேன் உன்னையே !

புதிய உலகம் பாராய்
கலையே நீ வாராய்
தீது சொல்வார் யாருமில்லை
நாம் காணும் வாழ்விலே !

கலாராணி : பொல்லாத உலகினிலே
 புனித வாழ்வைக் களங்கமென்றார்
 உல்லாசம் நாம் காண
 உயிர்த்துணையாய் ஓடிவந்தீர்
 காதலின் கீதம் பாடி
 வாழும் வாழ்க்கை கோடி பெறும்
 காவியம் காணாத
 கண்காணும் இன்பந்தரும்

இருவரும் : புதிய உலகம் போவோம்
 கலையே நாம் காண்போம்
 தீது சொல்வார் யாருமில்லை
 நாம் காணும் வாழ்விலே !

